

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22694/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је законски заступник Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 489/24 од 21.08.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 489/24 од 21.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9161/2023 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцима исплати 8.301.800,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате на име тржишне вредности предметних непокретности и то тужиоцу АА 3.038.000,00 динара, тужиоцу ББ 2.411.800,00 динара, тужиоцу ВВ 2.486.200,00 динара, тужиоцу ГГ 365.800,00 динара, све са законском затезном каматом од 30.11.2023. године до исплате на име накнаде за експроприсане непокретности ближе описане у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на експроприсаној непокретности – катастарској парцели број .., површине 202 м², уписане у лист непокретности број .. КО ... и обавезан је да о свом трошку изврши упис права власништва – јавне својине на наведеној непокретности пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад 3. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на експроприсаној непокретности – катастарској парцели број .., површине 24 м², уписане у лист непокретности број .. КО ... и обавезан је да о свом трошку изврши упис права власништва – јавне својине на наведеној непокретности пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад 3. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на експроприсаној непокретности – катастарској парцели број .., површине 118 м², уписане у лист непокретности број .. КО ... и обавезан је да о свом трошку изврши упис права власништва – јавне својине на наведеној непокретности пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад 3. Ставом петим изреке, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на експроприсаној непокретности – катастарској парцели број .., површине 387 м², уписане у лист непокретности број .. КО ... и обавезан је да о свом трошку изврши

упис права власништва – јавне својине на наведеној непокретности пред надлежним РГЗ СКН Нови Сад 3. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати 13.765,00 динара на име прибављања писмене документације са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка од 1.211.471,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 489/24 од 21.08.2024. године, одбијена је жалба и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 27.11.2020. године, вредност предмета спора је 6.720.000,00 динара. Поднеском од 09.11.2022. године тужиоци су преиначили тужбу и као вредност предмета спора означили износ од 8.301.800,00 динара, и то за тужиоца АА 3.038.000,00 динара, за тужиоца ББ 2.411.800,00 динара, за тужиоца ВВ 2.486.200,00 динара и за тужиоца ГГ 365.800,00 динара.

У конкретном случају тужиоци немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су обични супарничари, из којих разлога за оцену дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца понаособ.

Како вредност предмета спора највишег побијаног дела у износу од 3.038.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (1 евро = 117,3016 динара), то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**